

Інвестиційні фонди та інвестиційні компанії додатково надсилають повідомлення Державній комісії з цінних паперів і фондового ринку про скасування реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів інвестиційних фондів та інвестиційних компаній.

Отже зважаючи на те, що ліквідаційна процедура складається з багатьох етапів, вона потребує кваліфікованих спеціальних знань і багато часу, виконання нормативних вимог та узгодженості багатьох формальних питань. Ефективне здійснення ліквідаційного процесу зумовлює необхідність створення прозорої податкової й облікової політики суб'єкта господарювання, яка була б спроможною формувати об'єктивну, достовірну та своєчасну інформацію для здійснення контролю фінансової основи всіх процедур ліквідації підприємства.

Список літератури:

1. М.Д. Корінько, А.М. Хільченко Бухгалтерський облік погашення зобов'язань у процедурі ліквідації суб'єкта господарювання //Актуальні проблеми економіки, 2011
2. Терещенко О.О. Фінансова санація та банкрутство підприємств: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2000. – 412 с.
3. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14.05.1992 №2343-XII // zakon1.rada.gov.ua.

К.е.н., доц. Волощук Л.О., Осипчук Х.А., Коломіна О.Б.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Одеський національний політехнічний університет, Одеса

Нематеріальні активи відіграють важливу роль на будь – якому промисловому підприємству. Від їх наявності певним чином залежить конкурентоспроможність продукції як на зовнішньому так і на внутрішньому ринку. Порівнюючи баланси вітчизняних та зарубіжних підприємств, можна помітити, що частка нематеріальних активів дуже мала. Така ситуація може бути спричинена несформованим ринком нематеріальних активів, недосконалою нормативно-законодавчою базою, а також розбіжностями в області облікового регулювання.

Методика та принципи обліку нематеріальних активів є об'єктом пильного вивчення як вітчизняної, так і світової економічної науки та практики. Розглянемо основні проблеми бухгалтерського обліку нематеріальних активів, що можуть виникнути на вітчизняних підприємствах.

Виходячи з таких нормативних документів як Податковий кодекс України стаття 145 та П(С)БУ 8 «Нематеріальні активи» можна сказати, що як в бухгалтерському обліку, так і в податковому обліку, виділяють 6 груп активів:

- група 1 – права користування природними ресурсами;
- група 2 – права користування майном;
- група 3 – права на комерційні позначення;
- група 4 – права на об'єкти промислової власності;
- група 5 – авторське право та суміжні з ним права;

– група 6 – інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо) [1,2].

На сьогодні багато нематеріальних активів важко чітко ідентифікувати. Необхідно керуватись певними нормативними актами, де чітко представлено перелік критеріїв яким відповідає нематеріальний актив, а також важливо правильно встановити в якій статті балансу треба відобразити це актив [3].

Нематеріальні активи можуть бути отримані підприємством різними шляхами (способами), від яких залежить порядок формування їх первісної вартості. Особливістю при постановці на баланс підприємства є те, що всі витрати, які понесені відносяться до витрат поточного періоду [4].

Слід зазначити, що існує ймовірність того, що для роботи з нематеріальним активом важливо знайти певних спеціалістів. Залучення спеціалістів може привести до підвищення ефективності роботи підприємства, збільшення або розширення виробництва продукції. Проте збільшення працівників призведе до збільшення витрат підприємства [3].

Нарахування амортизації проводиться протягом всього терміну їх корисного використання. Важливо враховувати те, що максимальний термін використання може становити п'ять років. Тому в обліковій політиці підприємства важливо встановити доцільний метод нарахування амортизації. Термін корисного використання активу визначається у правовстановчих документах.

Виходячи з вище сказаного, можна зробити висновки про те, що досить поширеним питанням є визначення терміну корисного призначення активу, як при нарахуванні амортизаційних відрахувань, так і під час самостійного створення активу. Також важливо зазначити, що існують типові форми первинного обліку, в яких вказують основні відомості про об'єкт обліку.

Можна зазначити такі напрямки подолання цих проблем:

- для активів, у яких неможливо встановити термін корисного використання, важливо посилатись до ПКУ, де встановлено термін таких активів;
- для первинного обліку нематеріальних активів пропонується самостійно розробити певні форми документації, в яких би містилась повна інформація щодо об'єкту обліку.

Список літератури:

1. П(С)БО 8 - Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 "Нематеріальні активи". Затверджений наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2004 р. № 817.
2. Податковий Кодекс України.
3. Гангал Л. С. Основні проблемні питання ідентифікації та оцінки нематеріальних активів в Україні. – Режим доступу: – http://www.rusnauka.com/1_NIO_2011/Economics/77770.doc.htm – Заголовок з екрану.
4. Покропивний С. Ф. Економіка підприємства / С. Ф. Покропивний. – вид. 2-ге, перероб. та доп. – К.: КНЕУ, 2005. – 528 с.